

kun skal betales, naar Godset føres fra Frihavnen ind paa Toldterritoriet, vil blive opkrævet i en Masse smaa Beløb og vil blive detailleret ud i en ganske overordentlig stor Udstrækning, en Udstrækning, der har været saa stor, at man har set sig foranlediget til at sætte en Grænse derfor ved at bestemme, at man dog ikke skal kunne gaa til mindre Enheder end $\frac{1}{10}$ Ton. Naar f. Eks. nu i dette Øjeblik man vil indføre Majs i en Ladning paa 20—30,000 Td., som nu er en ganske almindelig Størrelse, vil Indbetalingen ikke ved een Sum ved Indklareringen. Hvis derimod i Frihavnen en Ladning Majs bliver oplagt og derefter sælges til Indlandet, vil man, hver Gang et Læs Majs, en Td. eller et hvilket som helst ringe Kvantum skal passere Toldporten, have at betale Havneafgiften i ganske smaa Beløb, saa at Opkrævningen, som nu foregaar i een Sum, vil komme til at foregaa i flere Tusinde Summer og er hver Gang forbunden med Ulejlighed, Beregning og Ansættelse efter Registrerton og fører til generende Bryderier. Dersom man fra Frihavnen sælger Majs for at blive ved det samme Eksempel til en indenlandsk Havn, f. Eks. Aarhus eller Nakskov, vil Havnevæsenet have at sørge for at faa sin Havneafgift opkrævet i Aarhus eller Nakskov, fordi et Skib, der forlader Frihavnen kan gøre det til enhver Tid, uden at Udklarering er fornøden; Havnevæsenet faar ikke sin Afgift, med mindre det sørger for at faa den i alle Havnene i Provinserne. At dette er en besværlig Maade at opkræve Havneafgiften paa, vil vistnok enhver indrømme. Nu spørges der, hvorfor man ikke skulde følge vort Forslag, naar det er givet, at derved skabes i alt Fald en formal Ligeberettigelse for de 2 Havne; man vil derpaa muligvis svare, at det kan indvirke noget paa et Forhold, som er omtalt i første Stykke af Lovforslaget, som det foreligger nu, nemlig fritagelse for at svare Havneafgift med Hensyn til Omladningsgods. Men ogsaa her tror jeg, at en saadan Indvending vil være uberettiget, det er nemlig blevet paastaet, at man ikke vilde kunne fritage Frihavnen for Afgift af Omladningsgods, hvis vort Forslag blev vedtaget, idet nemlig det stilles som Betingelse for Bortfalden af Afgiften af Omladningsgods, at det skal kunne konstateres, at det Gods, som omlades, virkelig er Gods, som er indført og udføres igen; og man har ment, at det var nødvendigt, at dette skulde kunne kontrolleres af Toldvæsenet. Men her er ikke nogen som helst Grund til, at Toldvæsenet ikke akkurat ligesaa godt kunde kontrollere det i Frihavnen som udenfor den. Det er

givet, at der i Frihavnen til enhver Tid maa være Toldvæsen til Stede; det er givet, at der skal finde Kontrol Sted af en eller anden Art ved Opkrævelsen af Holvæertspenge, som jo skulde gaa ind i Havneafgiften for Halvdelen af Beløbet Vedkommende; saa der er intet som helst til Hinder for, at den samme Kontrol, som kontrollerer Holvæertspengenes Opkrævelse, ogsaa kan kontrollere Havneafgiften med Hensyn til Omladningsgods, og derfor kan det ligesaa godt foregaa efter vort Forslag, som det kan foregaa i den gamle Havn, hvor Omladningsgods skal være fritaget for Havneafgiften; men det kan kun ske ved, at Toldvæsenet kontrollerer. Men Toldvæsenet har i Virkeligheden aldeles intet at gøre med toldfri Artikler, f. Eks., for at blive ved det samme Eksempel som før, med Majs. Der er altsaa intet som helst til Hinder for, at Omladningsgods saavel i Frihavnen som i den gamle Havn kan fritages for Havneafgiften, dersom vort Forslag bliver vedtaget. Jeg skal her tillade mig at gøre opmærksom paa, at Omladningsgods er jo et Begreb, der har faaet en Betydning, som slet ikke tilkommer det; man har udstrakt det til at omfatte Gods, der har været oplagt i maanedsvis for derefter at udføres. Ikke desto mindre har alt det Omladningsgods, som i de senere Aar har været i København, været forholdsvis meget ubetydeligt; i 1887 var det ikke mere end 4 pCt. af alt det Gods, der kom. Og hvad der er mere værd at lægge Mærke til, det har været i bestandig Nedgang i de sidste 4 Aar. Der har altsaa været tillagt Omladningsgods en Betydning, som det i Virkeligheden slet ikke har, og det vil derfor være ubilligt i højeste Grad, om man af Hensyn alene til dette Omladningsgods, der udgør ikke mere end 4 pCt. af hele Omværetningen, vil af unødvendigt Hensyn dertil, efter hvad jeg har udviklet, stride til at vedtage en Bestemmelse, som vil virke i allerhøjeste Grad skadelig for den gamle Havn, til Dels endogfaa ødelægge den, og i alt Fald medføre en stor Uretfærdighed. Ifølge Definitionen paa en Frihavn, der findes i § 1 paa en meget klar og koncise Maade: Et Omraade, der med Hensyn til Told- og Produktionsafgift betragtes som Udland, er der ikke det allerringeste til Hinder for, at man kan opkræve en saadan Afgift ogsaa i Frihavnen; det er kun med Hensyn til Opkrævning af Told og Produktionsafgifter, at en Frihavn adskiller sig fra andre Havne. Det gælder for alle andre Frihavne i Verden, i Hamborg, Bremen og Lübeck, at man der opkræver Afgifter af forskellige Art, og saaledes vil man ogsaa her i København opkræve Holvæertsaafgift, og der